

[Borgbjerg.]

noget Gud velbehageligt, noget, der er i Samklang med hele Udviklingen og til Gavn i Virkeligheden for os andre, der bare ikke forstaaer det. Som jeg sagde den Gang: Ligesom Preussen, Tyskland, der i sin Tid mente, at de kunde brede deres Herredømme ud over andre Nationer, det var i Virkeligheden til disse undertrykte Nationers retforstaaede Gavn. Se, det, som jeg nu tænker mig ganske ubevidst laa bag Ministerens Argumentation her, er, at hvis vi nu gik hen i denne Vinter og nedsatte Landstingets Medlemstal med 7, vilde det ganske vist komme til at svække Landstingsrepræsentationen paa Sjælland, Lolland-Falster, det sydlige Jylland og Sønderjylland, men det kunde ogsaa komme til at svække Venstre saaledes, at det blev lidt mindre uretfærdigt repræsenteret i Landstinget, end det er for Tiden, men altsaa de andre Partier noget mere retfærdigt repræsenteret, end de er for Tiden.

Ser vi paa Partiernes Stemmetal ved det sidste Folketingsvalg og undersøger, hvor ligeligt eller uligeligt det nuværende Landsting er sammensat — jeg har allerede imødegaaet den Indvending, der vil komme, at der er Aldersgrænsen o. s. v. o. s. v., men jeg ser bort derfra, og jeg tror, jeg med en vis Ret kan se bort derfra — tager vi Partiernes Stemmetal ved Valget den 2. December 1926 og spørger, hvorledes Landstinget burde være sammensat, hvis det skulde være et Udtryk for Partiernes virkelige Styrke i Befolkningen, ja, saa vilde det nuværende Landsting med sine 31 Venstremænd, 25 Socialdemokrater, 12 Konservative og 8 Radikale, i alt 76, faa en Sammensætning med 29 Socialdemokrater, 22 Venstremænd, 16 Konservative og 9 Radikale, hvoraf dog maaske 1 med Rette burde tilfalde Retsforbundet. Saa uligeligt, saa uretfærdigt er i Virkeligheden det nuværende Landsting sammensat. Derpaa vilde vi ændre en lille Smule i den rigtige Retning, i Retning af Ligelighed og Retfærdighed, hvis vi nedskar Landstingets Medlemmer med de 7, hvormed vi kan nedskære dem uden Grundlovsforandring, og hvorved vi netop kunde skabe den ligelige Repræsentation mellem Landsdelene, som vi nu ikke har. Hvorfor da ikke gaa den Vej? Til Hinder derfor er kun en, naturligvis ubevidst, Partiegoisme og saa dette konservative Venstresyn, der efterhaanden har udviklet sig, at Landstinget er et ganske udmærket Ting, men Folketinget bliver værre og værre. (Munterhed.) Ja, efterhaanden som Venstre gaar tilbage og Socialdemo-

kraterne og andre Partier rykker frem, bliver naturligvis Folketinget værre og værre. Venstre har gennem de tingvalgte ved den uhyre politiske Dumhed, som det konservative Parti begik i 1920, jo for en Tid, og en ret lang Tid, sikret sig et ganske uretfærdigt Forspring oppe i Landstinget, fordi det i saa mange Aar havde siddet som Regeringsmagt og besat de kongevalgte Landstingspladser, og saa gik det konservative Parti i sin Enfoldighed, eller hvad jeg skal kalde det, med til at indrømme Venstre dette ganske urimelige, meningsløse og uretmæssige Forspring. Det er fast ubegribeligt, men hvad har dette Parti ikke paa sin Samvittighed af Ubegribeligheder?

Men vi fra vor Side er villige til, ja ivrige for at gaa meget videre. Skal der være Tale om en Reduktion af Rigsdagens Medlemstal, synes vi, at saa bør Kniven først og fremmest gaa sin Gang ved en Nedskæring oppe i det høje Landsting. Selv om det er meget bedre efter 1915, end det var før, er det saa langt fra fuldkomment, set med Retfærdighedens og Ligelighedens Øjne. Dér kan vi skære ned. Ja, vi vilde aldeles ikke være betænkelige ved, men tværtimod saare ivrige for at skære Landstinget helt ned. Hvorfor ikke i disse Nedskæringstider tage fat dér, skære Landstinget helt bort, alle 76 Medlemmer? Det vilde dog betyde noget direkte, økonomisk langt mere end de 28 Folketingsmandater, dernæst indirekte langt mere, idet hele Rigsdagens Administration økonomisk maatte blive paa-virket stærkt deraf. Derimod betyder Nedskæringen med 28 Folketingsmænd egentlig kun Diæterne, de 130 000 Kr., selve Rigsdagens store og omfattende Administration bliver ikke forringet i væsentlig Grad ved, at der er 28 Folketingsmænd færre. Men skærer vi hele Landstinget bort, er det klart, at saa kunde Rigsdagens Administration blive ikke saa lidt billigere endnu. Saa ogsaa af økonomiske Grunde maa jeg meget anbefale denne Reform. At den ligger ude i en fjern Fremtid, som den ærede sidste Taler sagde, kan jeg slet ikke anerkende. Vi Socialdemokrater, sammen med et andet Parti, som ogsaa er Tilhængere af Landstingets Afskaffelse, rykker frem ogsaa i Landstinget, og selv om der er visse Hindringer at overvinde, rykker vi en Gang op til at være Flertal, og selvfølgelig, naar de Partier, som har Landstingets Afskaffelse paa deres Program, faar Flertal, vil de ogsaa gennemføre det, der staar paa deres Program. At der kan blive nogle Vanskeligheder ved Grundlovsvalget, som skal følge derefter, og hvorved 45 pCt. ikke blot af